

Istoria de Mahomet om islam

Herunder bringes en kristen beretning fra 800-tallets Spanien "Istoria de Mahomet" (Muhammeds historie). Kultur og religionskonflikten mellem islam og kristendommen i Spanien er afspejlet i denne kilde. Mange kristne, der stiftede bekendtskab med islam i Spanien, opfattede den som et kristent kætteri, det vil sige som en afvigelse fra den rette kristne tro snarere end som en helt ny religion. "Istoria de Mahomet" er en af de tidligste latinske beretninger om profeten Muhammeds liv. Forfatteren og nedskrivningstidspunktet er ukendt, men der er beviser for, at biblioteket i Leyre Klosteret i Navarre havde en kopi af teksten i 850. Formentlig var forfatteren spansk og teksten beregnet på et spansk publikum og muligvis var forfatteren en kristen fra det muslimsk kontrollerede område i Sydspanien, som udvandrede til det nordlige Spanien. Forfatteren til Muhammeds historie må have kendt til beretningerne om Muhammeds liv i den muslimske tradition. Flere aspekter af beretningen stemmer overens med den ortodokse version, men er her tilpasset et mere polemisk, islam-kritisk formål. Det gælder historien om Muhammeds ungdom som forældreløs, hans ægteskab med enken Khadija, islams monoteisme og dens åbenbaring gennem englen Gabriel, islams militære ekspansion ind i det byzantinske rige, profetens ægteskab med Zainab efter hendes skilsmisse fra Zayad etc.

Kætteren Muhammed kom frem i kejser Heraklios¹ tid, i hans syvende regeringsår. På det tidspunkt udmærkede biskop Isidore af Sevilla sig i den katolske lære og Sisebut sad på tronen i Toledo. Der blev bygget en kirke til ære for den velsignede Euphrasius over hans grav i byen Ildai [Andújar]. Desuden blev kirken i Toledo for den hellige Leocadia udbygget med et højt loft af det mest vidunderlige håndværk efter ordre af den førnævnte konge.

Muhammeds liv begyndte således. Da han var forældreløs blev han anbragt i pleje hos en vis enke. Da han som en grisk ågerkarl drog på forretningsrejser, begyndte han flittigt at deltage i kristne forsamlinger, og som en snu søn af mørket begyndte han at lagre nogle af de kristnes prædikener i sin hukommelse, og han blev den klogeste i alt blandt de ufornuftige arabere. Opflammet af begærets brændstof blev han gift med sin formynderske efter en eller anden barbarisk lov. Kort tid efter åbenbarede den onde ånd sig for ham i form af en grib, viste en gylden mund og sagde, at den var englen Gabriel og gav Muhammed ordre til at føre sig frem blandt sit folk som profet. Opfyldt af stolthed begyndte han at prædike for de ufornuftige dyr og han gjorde fremskridt, som om det var på grundlag af fornuften, at de gav afkald på deres dyrkelse af afguder og af den legemlige Gud i himlen. Han gav dem, der troede på ham, ordre til at gribe til våben på hans vegne, og med en ny tros iver befalede han dem at hugge hans modstandere ned med sværdet. Med sin uudgrundelige visdom sagde Gud engang gennem sin profet: "Nu rejser jeg kaldæerne, det hidsige og hurtige folk, som drager ud over hele jorden for at erobre bopladser, der ikke er deres. Grusomme og frygtelige er de, deres lov og ret sker fyldes. Deres heste er hurtigere end pantere, rappere end nattens ulve. Ryttere galoperer af sted, de kommer flyvende fra det fjerne, som en ørn, der jager efter bytte. De kommer alle for at øve vold; ...de gør nar ad konger ... De ler ad alle fæstninger ... De gør deres egen kraft til gud!"² Og nu tillod Han dem at gøre skade. Først dræbte de kejserens bror, som regerede landet, og som udtryk for

¹ Den byzantinske kejser Heraklios regerede 610-641.

² Habakkuks Bog 1:6-11

deres sejr triumf etablerede de hovedstaden for deres kongerige i Damaskus i Syrien. Den samme falske profet komponerede salmer fra ukloge dyrs munde til minde om en rød kalv. Han vævede en historie af edderkoppespind til at fange fluer med. Han digtede nogle ordsprog om hærflugten og frøen, sådan at stanken fra den ene kom bøvsende ud af hans mund og den andens vrøvlen aldrig måtte ophøre fra hans læber. Til sin egen ære digtede han nogle andre sange i sin egen stil til minde om Josef, Zacharias og sågar til minde om Herrens mor; Maria. Og mens han svedte under sin profetis vildfarelser, så lystede han efter konen til en af sine naboer ved navn Zayd, og han udsatte hende for sin begærlighed. Da han hørte om denne synd rystede hendes ægtemand og lod hende gå til sin profet, som han ikke var i stand til at bestride det. Faktisk nedfældede Muhammed dette i sin lov, som om det kom fra guddommelig inspiration: "Da kvinden ikke var behagelig i Zayds øjne og han afviste hende, så gav han hende i ægteskab til sin profet, hvilket er et eksempel for andre og for fremtidige disciple, som ønsker at gøre det, uden at det er syndigt."³ Efter fuldbyrdelsen af denne synd, nærmede hans krops og sjæls død sig samtidigt. Da han anede sin forestående ødelæggelse og vidste, at han på ingen måde ved egen kraft ville blive genopstanden, så forudså han, at han på tredje dagen ville blive genoplivet af englen Gabriel, som havde for vane at fremstå for ham i skikkelse af en grib, som Muhammed selv sagde. Da han opgav sin sjæl til Helvede, gav de ordre til, at hans lig skulle bevogtes af en ivrig nattevagt, opsatte på det mirakel, som han havde lovet dem. Da de så, at han rådnede på tredjedagen og under ingen omstændigheder ville genopstå, så sagde de, at englenerne ikke kom, fordi deres tilstedeværelse havde afskrækket dem. Da de havde fundet, hvad de mente måtte være et godt råd, så efterlod de hans lig ubevogtet og med det samme fulgte i stedet for engle hunde, der fulgte hans stank og åd hans side. Da de hørte om dette, begravde de resten af hans lig i jorden. Og som hævn for denne skade, befalede de, at hunde skulle slagtes hvert år, således at de, som på hans vegne fortjente et værdigt martyrium, kunne tage del i hans herlighed. Det var passende, at en profet af denne slags skulle fylde hundenes maver, en profet, der ikke bare afskrev sin egen sjæl, men også mange andres, til Helvede. Han begik oven i købet mange synder, som ikke er nedskrevet i denne bog. Dette er nedskrevet for at de, der læser det, vil forstå, hvor meget mere, der kunne være skrevet.

30

Istoria de Mahomet, oversat af M. Pihl efter Olivia Constable: *Medieval Iberia – Readings from Christian, Muslim and Jewish Sources*, Philadelphia (1997), s. 48-50.

³ Koranen 33: 37